

Mare de Déu de la Llet

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: C/Pl. de l'Església, 1. Corbera de Llobregat
Emplaçament Sagristia de la parròquia de Corbera

Coordenades:

Latitud: 41.396109041659
Longitud: 1.9589591007947
UTM Est (X): 412973
UTM Nord (Y): 4583253

Classificació

Número de fitxa 08068 - 345
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Romànic
Segle XIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Es va restaurar l'any 1952 pel Servei de Restauració del Museu d'Art de Catalunya.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL (14/01/87)
Data aprovació: dc., 14/01/1987 - 12:00
Número inventari IPA 18356
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Religios/Cultural
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat
Fitxes associades:

[Monestir de Sant Ponç de Corbera](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Juana María Huélamo - Kuanum
dj., 16/05/2024 - 18:18

Descripció

Talla de la Mare de Déu de la Llet del monestir de Sant Ponç de Corbera.

És una escultura policromada d'uns 73 cm d'alçària.

Representa a la Verge i al Nen Jesús. La Mare de Déu està asseguda en un seti sense respall ni braços. Té al Nen Jesús assegut a la seva cama esquerra, com recolzat a l'avantbraç. Malgrat els plegats naturalistes de la toca i de les faldilles, té encara una forta rigidesa i frontalitat. La figura que representa a la Mare de Déu, duu una corona ornamentada amb perles i flors. La corona ceneix el cap cobert per una toca de la qual cauen els plecs sobre les espatlles. Entre la diadema i el vel, a banda i banda del front, hom pot veure els cabells. La cara de la Mare de Déu és llarga, quasi rectangular i força inexpressiva; té el front ample, els pòmuls marcats, els llavis primis i un coll molt robust. Les seves mans són grosses i poc treballades.

El Fill, amb el cap aixecat vers la Mare, té la mà dreta sobre el seu pit i un llibre tancat a la mà esquerra. El seu coll també és gruixut, i les mans molt grosses. No duu corona, sinó un nimbe crucífer subjectat darrere el cap, incorporat posteriorment a la talla, retocada tot al volt del cap. Vesteix túnica llarga amb màniga llarga i una dalmàtica ornamentada a les vores amb boles grosses que es toquen. Per sota les faldilles li surt la punta del peu esquerre, nu. Amb una gran semblança amb la Mare, encara que potser la cara d'aquesta sigui més gràcil, la del Fill té el sotabarba molt rodó, probablement per imitar la realitat del rostre d'un infant de llet, la boca petita i com enclotada entre el nas i la barbeta, més prominents. Duu els cabells cap al darrere, ondulats, amb la cabellera curta fins a mig coll. (Pagès, 1992d: 348).

Observacions:

Avui es guarda a la sagristia de la parròquia de Corbera. Prové de l'església del monestir de Sant Ponç de Corbera.

Història

L'església de Sant Ponç de Corbera es pot situar dins els paràmetres de l'arquitectura del segle XI, tot i que l'escultura de la Mare de Déu de la Llet, és una obra del segle XIII.

La representació de la Mare de Déu lactant, coneguda també com a Mare de Déu de la Llet o *Madonna Lactans*, és una imatge venerada en diverses tradicions religioses, especialment en el cristianisme. Aquesta representació, que mostra la Mare de Déu alletant al Nen Jesús, ha estat present en diverses manifestacions artístiques com la pintura i l'escultura, i ha tingut un paper destacat en l'art sacre, incloent-hi la iconografia de l'Església Ortodoxa.

A més, després del Concili de Trento, també va ser reconeguda sota els títols de Mare de Déu del Bon Repòs i Mare de Déu de Betlem. La primera referència documentada d'aquesta representació es troba en els escrits del papa Gregori el Gran.

Es creu que aquesta advocació podria ser un sincretisme de les antigues deesses mares, amb especial rellevància a la deessa egípcia Isis alletant al seu fill Horus, i és possible que les primeres representacions

d'aquesta imatge apareguessin en l'art copte.

En la cristiandat llatina occidental, l'adoració d'aquesta imatge va esdevenir molt popular, coneguda com a *Virgo lactans*, durant els darrers segles de l'edat mitjana (sovint es fa servir l'expressió *Madonna lactans*, combinant llatí i italià -Madonna-). Aquesta representació va ser especialment valorada per la important Escola del Trecento (segle XIV), però es va estendre per tota Europa Occidental.

La demanda d'aquesta iconografia era tan gran que sovint s'inclouïa com a element central en escenes evangèliques com la Fugida a Egipte, representada sovint en un entorn natural, on la família pren un "descans" mentre el Nen s'alimenta, o en composicions que mostraven la Sagrada Família o la Mare de Déu amb sants. No obstant això, a partir del Concili de Trento (1563), la seva representació va ser limitada per raons de recat, evitant la representació del pit nu com ho feia, per exemple, l'obra de Luis de Morales.

Bibliografia

PAGÈS I PARETAS, Montserrat (1992d) *Imatge de la Mare de la Llet*. Catalunya Romànica". vol. XX. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. p. 348

Enllaços d'interès:

[Wikipedia: Mare de Déu de la Llet](#)

